

Nejsilnější je Lakomá Barka v písních, které lépe nahráli jiní

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 27 Únor 2014 23:02

Vzhledem k tomu, že se při nedávné olbřímí diskusi (recenze alba Folk žije!) opět objevily názory, že samotná diskuse pod recenzí (či jiným článkem) je neuvěřitelná ostuda a že když se na FOLKtimu diskutuje, celý svět to sleduje a nad tou hanbou (protože zřejmě nikdo nesmí k shůry danému nic dodat) si odplivuje, dodávám tentokrát do rubriky Vyšlo jinde recenzi i s následnou diskusí. Není to poprvé, když na moji recenzi v Českobudějovickém deníku reagoval recenzovaný umělec (poněkud dotčeně, podle mého názoru), což je naprosto v pořádku, od toho veřejný prostor v podobě médií je. Takže vám zde tuto reakci předkládám, i s mojí následnou odpovědí. Zvykejme s

i na to, že diskuse jsou žádoucí ingrediencí reflexe naší oblíbené muziky a snažme se je vést co nejdůstojněji. Příjemné počtení.

Nejsilnější je Lakomá Barka v písních, které lépe nahráli jiní

Zatímco na svých předchozích dvou albech si psala dámská kapela z Českého Krumlova u řady skladeb „historizující folk“, na CD **Paleta**, které v hudební režii Petra Novotného vzniklo v srpnu ve studiu MKP České Budějovice, by mnoha skladbám slušel přídomek „folklorizující folk“.

Vyjadřovací prostředky **Lakomé Barky** nejsou právě olbřímí, což by nemuselo vadit: kladem je sevřenost, rozeznatelnost. Jenže nad základem jedné beglajtové kytary a kontrabasu většinu času vyplňují prostor dvoje housle s krásným, umělečným tónem, zpravidla velebně kroužící dlouhé noty, které vytvářejí mozaiku libých dvouzvuků, harmonickou výplň, odnikud nikam... Jestliže platí, že v sóle má muzikant vyjádřit momentální stav své duše, nalézá se Lakomá Barka někde na druhé straně galaxie. Ano: i ten nejdrsnější bluesman zřejmě cestou do studia už dost přesně ví, co bude hrát, ale k popření principů lidového muzicírování by u muziky, která více než koketuje s lidovými motivy, docházet nemělo. Ještě hůře zní dosazení dvou zobcových fléten do stejného vzorce.

Sólové vokální party si Barky rozdělily téměř rovnoměrně, zpěvačky jsou kvalitní, nicméně výsledek není vždy stejně dobrý. Zajímavá barva, nezaměnitelnost, o to jde: nejvíc byla

obdařena kapelnice Lucie Roubínová se svou dětsky udivenou barvou hlasu. Hana Havlíčková má krásný velký soprán a někdy s ním umí vykouzlit i silný pocit (*Uvadlá láska*). Ostatní zpěvačky už tak chvályhodné nejsou, což neznamená, že neumějí zpívat. Ale prožitek jako nadstavba dokonalého soustružení tónů často chybí. Nutno podtrhnout, že s dynamikou kapela umí pracovat pěkně.

Folklorizující folk znamená několik skladeb vysloveně pseudofolklorních (*Jablůčko, Kolovrat, Líp a* ...) i převažující celkový duch alba. Hudba je sice tak jednoduchá, jako u lidovek, ale rozhodně ne tak silná. Občas nás spláchne cukrový roztok (*Paleta*), občas zazní motivky, které fungují dobře (*Černá labuť*).

Prožitá vzpomínka

Horší je to s texty: řada part, které se pseudolidovkou zabývají, zhudebňuje lidové texty. Lucie Roubínová – autorka jedenácti písní ze čtrnácti – si je napsala sama, což nemohlo dopadnout jinak než tristně: staletí obrušování slov a vět nenapodobíš. Strofám „až jabloň svá jabka dá/kolovrat přízně upředá

nebo „

letí husy nad řekou letí tiše k ránu/do Dušiček daleko ale blízko k Pánu

“ prostě nevěřím. O co líp se poslouchá třeba

Vzpomínka na klíček

- obyčejná vzpomínka na dětství, jakých byly napsány veletucty, kde ale nechybí pocit prožitku. Co určitě ne, to je

Irská

: hlavně ji nepouštět žádnému Irovi... Celkem s chutí jsem si poslechl ukrajinskou lidovku

Maryčka Čičery

a Nohavicova

Pyšného Janka

s textem Petra Bezruče (i pseudofolklór může být povedený!) s rajcovním sborovým unisonem. Nicméně to, že asi nejvíc šťávy mají písničky, které dávno lépe nahrál někdo jiný, je dost zřetelná tečka za hodnocením alba.

Na příští desce by měly Lakomé Barky zkusit zabrousit trochu někam jinam. Nebo jestli se jim u lidových kořenů líbí, tak ať přemluví tatínky, babičky i pradědečka, kterým v bookletu děkují za

Nejsilnější je Lakomá Barka v písních, které lépe nahráli jiní

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 27 Únor 2014 23:02

péči o děti, vezmou si dovolenou, odjedou třeba na Horňácko, týden tam nejedí, nespí a jamují s místními ogary. Uvidíme.

Lakomá Barka: Paleta. Vlastním nákladem, 2013, celkový čas 47:06.

Hodnocení: 40 %

Vyšlo v Českobudějovickém deníku, 3. prosince 2013

Reakce na recenzi nového CD kapely Lakomá Barka autora Tomáše Hrubého ze 3.12.2013

Vzhledem k narůstajícímu počtu lidí, kteří mě oslovili po přečtení této recenze, jsem se rozhodla pro mediální vyjádření.

Předně mě mrzí, že z textu pana Hrubého je chvílemi patrné, že album poslechl zběžně, tak možná jednou cestou autem. Naštěstí jde o názor pouze jednoho člověka, řadoví posluchači i lidé hudebně zasvěcenější, kterým je deska již dobře známa, mají názor odlišný.

Cílem desky rozhodně není a nikdy nebude produkovat hudbu či texty předimenzované, aranžemi napodobující jiné kapely. Lakomá Barka si již přes deset let nese svůj profil, který úplně nezapadá do skupiny klasických folkařů či lidí zabývajících se pseudolidovou hudbou. Pokud si nás pan recenzista sám „zaškatulkoval“ a následně nám leccos v hudbě či textech vyčetl, pak nepochopil Lakomou Barku a záměr celé desky. Nejde nám o to, být ortodoxními folkaři či hráči folkloru. Já jako textařka většiny písní vyjadřuji vlastní pocity a nálady a vůbec nepřemýšlím nad tím, bude-li to píseň podobná lidové písni, či něčemu jinému. Houslové aranže si nekladly za cíl sólově se předvést, ale pouze dokreslit atmosféru příběhů, stejně tak i zpěvy. Sóla využíváme zřídka, klademe důraz na nástroje jako celek. Co vůbec nechápu, proč pan Hrubý bez okolků píše o písni Irská, že by ji rozhodně nepustil žádnému Irovi. Skladba nese název podle místa, kde se příběh odehrává. Ano, v hudební složce se dají vysledovat určité názvuky na irskou muziku, ale určitě nebylo záměrem irskou hudbu napodobovat!

Závěrem snad už jen nutno dodat, že u amatérské desky, kde jde v první řadě o lásku k muzice, o koníčka, ne o snahu prorazit do světa hudebního průmyslu, je pan Hrubý přehnaně a místy až

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 27 Únor 2014 23:02

nevhodně hrubý. Zejména v posledním odstavci, kde naše soukromé osobní poděkování svým blízkým v bookletu použije k osobnímu útoku a výsměchu. A k tomu se dobrý recenzent rozhodně neuchyluje...

*Lucie Roubínová, kapelnice Lakomé Barky (textařka, skladatelka).
Vyšlo v Českobudějovickém deníku*

Ad: Hrubý je přehnaně hrubý

Vážená paní kapelnice Lakomé Barky,

nelze zde odpovědět na všechny podněty z Vaší reakce, tak aspoň některé. Udělujete mi lekce ze slušného chování, ale hned v druhé větě nepravdivě tvrdíte, že jsem si Vaše album Paleta poslechl jednou cestou autem. Mohu Vás ujistit, že jsem ho naposlouchal velmi důkladně, jako ostatně každou desku, kterou recenzuji.

Ano, každá recenze je subjektivní názor jednoho člověka. Pokud máte rozsáhlou sbírku hodnocení, která jsou kladnější než moje, tak hurá: samozřejmě, že se mohu mýlit. Ale jedná se o názory dostatečně nezávislých hodnotitelů? Rozhodně byste měly být vděčnější za nepříjemný názor jednoho nezávislého publicisty (a myslím to obecně) než za pochlebování od hejna kamarádů.

Píšete, že se nezabýváte pseudolidovou hudbou – ani Vy jako textařka – a že jsem si Vás špatně zaškatulkoval a následně tedy nevhodně hodnotím. Když napíšete verše „měla jsem já milého měla jsem ho ráda/přivedou-li nového umru zjara mladá“ (Jablůčko), skutečně netušíte, na co navazujete, k čemu se snažíte připodobnit? Chcete tvrdit, že takhle mluvíte i v práci, na ulici, na poště?

Píšete, že jsem na Vás přehnaně hrubý a já nějak nevím kde. Jasně, je to vtipný bonmot a nejste první, kdo ho „vymyslel“. Pokud ovšem skutečně považujete citaci z Vašeho

Nejsilnější je Lakomá Barka v písních, které lépe nahráli jiní

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 27 Únor 2014 23:02

bookletového děkování za osobní útok, skoro nemám, co bych dodal. Mohu se omluvit Vaším blízkým, pokud jim vadí, že je zatahuji do své recenze, nicméně navázání recenze na nějaký citát z textů nebo z bookletu je docela běžná věc. Možná to není běžné u děkování, ale je škoda, že Vám kvůli tomu unikl smysl závěru recenze. Já si totiž opravdu myslím, že máte krásné hlasy, housle s nádherným tónem, všechno je čistounké a sladounké, ale nějak Vám (zatím) chybí schopnost víc se „umazat“ od života, od opravdu živé muziky, ve Vašem případě (vztaženo k albu Paleta) nejspíš lidové. Tak jsem Vás chtěl trochu nasměrovat. Bohužel jste to nepochopila.

V úctě

Tomáš Hrubý, hudební publicista
Vyšlo v Českobudějovickém deníku, 10. prosince 2013

{desky 1265}